

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם י"ג אֲנִיָּד (כ"ח לעומר)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמֵי:

הַיּוֹרָה קַנּוּ

לֵב טָהוֹר בָּרָא לִי וְכוּ' (תְּהִלִּים נ"א). כִּי מֵה שְׂמֵד בָּרִים בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, הוּא בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ. וְדוֹד הַמְּלָךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שְׁתִּיה מֵעֲלָתוֹ גְּדוּלָה מְאֹד, יִסַּד מִזֶּה סֵפֶר תְּהִלִּים. וְכֵן כָּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ הוּא בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (תְּהִלִּים כ"ז): "לֵךְ אָמַר לְבִי", כְּמוֹ שְׁפִירַשׁ רַש"י: "לֵךְ - בְּשִׁבְלֵךְ וּבְשִׁלְיַחוֹתֶיךָ", אָמַר לִי לְבִי". שְׁכָל הַדְּבָרִים שֶׁהֵלֵב אָמַר, הֵם דְּבָרֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמֶּשׁ, וְהוּא בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ. וְצָרִיךְ לְחַדֵּשׁ תְּמִיד, לְבַקֵּשׁ בְּכָל פֶּעַם בְּתַחֲנוּנִים וּדְבָרֵי רְצוּיִים חֲדָשִׁים. וְלִזְכּוֹת לָזֶה, צָרִיךְ טָהֳרַת הַלֵּב. וְטָהֳרַת הַלֵּב הוּא, עַל־יְדֵי שְׂמֵת־לֵהָב וּבוּעֵר לְבוֹ לְהַשִּׁיב יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדֵי־זֶה נְטָהָר הַלֵּב. כִּי נֶגֶד שְׂמֵת־לֵהָב וּנְבָעֵר לְעֵבְרָה אוֹ לְתַאֲוָה רָעָה, חַם וְשָׁלוֹם, שְׂמֵת־לֵהָב לְבוֹ, נֶגֶד זֶה צָרִיךְ שִׁית־לֵהָב וּיְבָעֵר לְבוֹ לְהַשִּׁיב יִתְבָּרַךְ*, * (כִּי עַל יְדֵי חֲמִימוֹת הַלֵּב, עַל־יְדֵי־זֶה מְגַרֵּשׁ רוּחַ הַטְּמָאָה. כִּי טָבַע הָאֵשׁ שְׂמֵת־לֵהָב וְהָאֵוִיר, כְּמוֹ שְׂמֵת־בָּרַר לְחֲכָמֵי הַיְסוּדוֹת, כִּי זֶהוּ סִבַּת מֵה שְׁיֹרָה הַקְּנִי שְׂרָפָה עַל יְדֵי שְׂמֵד־לֵיקִין מֵה שְׁזוֹרִין לְמַעְלָה (דְּהַיְנוּ הַפִּילוֹזוֹר). כִּי עַל־יְדֵי כַח הָאֵשׁ, בּוֹרַח הָאֵוִיר, וְהָאֵוִיר הוּא דוֹחָה אֶת הַדְּבָרִים שְׂמֵלָאוּ בָּהֶם אֶת הַקְּנִי שְׂרָפָה, וְעוֹד נִתְבָּרַר בְּחוּשׁ מִכַּפָּה דְּבָרִים. וְהַכֹּל, שְׁהַאֵשׁ מְגַרֵּשׁ הָאֵוִיר, עַל־כֵּן הַחֲמִימוֹת שְׂפִילָב שְׂבוּעֵר לְהַשִּׁיב יִתְבָּרַךְ, מְגַרֵּשׁ הַרוּחֹת שֶׁהֵם אֵוִיר, הַיְנוּ שְׂמֵת־לֵהָב אֶת רוּחַ הַטְּמָאָה, וְעַל יְדֵי זֶה נְטָהָר לְבוֹ). וְעַל יְדֵי זֶה יְטָהָר לְבוֹ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּמִדְבָר ל"א): "כָּל דְּבָר אֲשֶׁר יִבֹּא בָּאֵשׁ תִּעְבִּירוּ בָּאֵשׁ". וְכַשֵּׁי שׁ לֹ טָהֳרַת הַלֵּב, אֲזִי זוֹכֵה לְדַבֵּר בְּכָל פֶּעַם דְּבוּרִים חֲדָשִׁים, שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ: וְזֶהוּ לֵב טָהוֹר

בְּרָא לִי אֱלֹקִים, אֲזִי וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ בְּקֶרְבִּי, שְׂיִזְכֶּה לְחֲדָשׁ דְּבוּרִים חֲדָשִׁים, שֶׁהֵם בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ בְּנִ"ל.

וְלָבוֹא לְהַתְּלַהֲבוֹת וְחֲמִימוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא עַל יְדֵי תְּנוּעָה. כִּי תְּנוּעָה מְעוֹרֵר חֲמִימוֹת, כְּמוֹ שְׁאֵנוּ רוֹאִין בְּחוּשׁ, אִם יִזְרַק חֵץ וְיִתְחַב בְּרֹאשׁוֹ שְׁעוֹה, אֲזִי יִמַּס הַשְּׁעוֹה מִחֲמַת הַחֲמִימוֹת הַבָּא עַל יְדֵי הַתְּנוּעָה. וְכֵן כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ הֵנָּה וְהֵנָּה, עַל-יְדֵי תְּנוּעָתוֹ הוּא מְזִיעַ. (וְעַקֵּר הַתְּנוּעָה הוּא מִהַמְּחֻשְׁבָּה, כִּי מִתְּחִלָּה הַמְּחֻשְׁבָּה נֹחָה וְשִׁקְטָה, וְאַחֲר־כֵּן מִתְּחִלָּת הַמְּחֻשְׁבָּה לְהַתְּנוּעֵעַ מִמְּחֻשְׁבָּה לְמְחֻשְׁבָּה. הֵינּוּ מִתְּחִלָּה כְּשִׁישֵׁב עַל מְקוֹמוֹ, הָיָה מְחֻשְׁבָּתוֹ לִישֵׁב. וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁרוֹצֶה לִילֵךְ, מִתְּחִיל מְחֻשְׁבָּתוֹ לְהַתְּנוּעֵעַ מִמְּחֻשְׁבָּה הָרֹאשׁוֹנָה לְחֻשֵׁב לִילֵךְ, וְעַל-יְדֵי כֵן מוֹרִיד חֲמִימוֹת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁאָדָם יֵשֵׁן צָרִיךְ לְכַסּוֹת עֵצְמוֹ, כִּי מִחֲמַת שְׁהַמְּחֻשְׁבָּה נֹחָה וְשִׁקְטָה, אֵין לוֹ חֲמִימוֹת).

וְכִמוֹ כֵּן בְּרוּחָנוֹת, כְּשֶׁהַמְּחֻשְׁבָּה חוֹשֶׁבֶת בְּגִדְלַת הַבוּרָא יִתְבָּרֵךְ וּבְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וּמִתְּנוּעֵעַ מִמְּחֻשְׁבָּה לְמְחֻשְׁבָּה, עַל-יְדֵי הַתְּנוּעָה מוֹרִיד חֲמִימוֹת, וּבוֹעֵר לְבוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן עַקֵּר חֲמִימוֹת יְסוּד הָאֵשׁ, הוּא מֵה שֶׁמְקַבֵּל מִתְּנוּעַת הַכּוֹכָבִים. כִּי יְסוּד הָאֵשׁ הוּא לְמַעְלָה מִיְסוּד הָאָוִיר וְסִמּוּךְ לְגַלְגָּלִים, וְכֵן כָּל גַּלְגָּל מְקַבֵּל מִגַּלְגָּל שְׁלִמְעָלָה הַיְמָנִי. עַל-כֵּן עַל-יְדֵי שְׁמֻצְדִּיק הָרַבִּים, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׁמֻקָּרֵב בְּנֵי אָדָם לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אוֹ עַל-יְדֵי שְׁדָן כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, שְׁגִם זֶה נִקְרָא מְצַדִּיק הָרַבִּים, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹרִיד גַּם-כֵּן חֲמִימוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (דְּגִיָּאל י"ב): וּמְצַדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכָבִים. וְהוּא מְקַבֵּל הַחֲמִימוֹת מִמֵּה שְׁלִמְעָלָה מִמֶּנּוּ, וְיוֹכֵל לְהוֹרִיד חֲמִימוֹת לְאַחַר גַּם-כֵּן, כְּמוֹ הַכּוֹכָבִים שְׁמֻקָּבָלִים מִלְּמַעְלָה, וּמוֹרִידִים לְמַטָּה. אֲבָל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תב ✧ צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ✧
✧ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ✧

מי שאינו מקבל החמימות ממי שלמעלה, אף שמביא חמימות לאחר, הוא רק לפי שעה, והוא עצמו מתקרר. כמו הברזל המלבן שמשליכין למים, שהברזל עצמו מתקרר וגם המים שנתחמם הוא רק לפי שעה:

(מן ולבוא להתלהבות עד כאן. לא נכתב יפה בסדר. כי לא שמעתי זה הענין מפיו הקדוש בעצמו. רק מפי אחר בשמו.

ועקר הענין ע"ז לעיל בהתורה עתיקא טמיר וסתים בסימן כ"א, שם מבארים הקדמות אלו באריכות. והכלל, שתנועת השכל מוליד חם בלב, דהינו על ידי שזוכה להשגת הדעת הקדוש, על-ידי קדשת שבעת הנרות וכו' במבאר שם, על-ידי-זה זוכה להתלהבות הלב להשם יתברך, כמו שכתוב שם ע"ז שם. ועל-ידי התלהבות הלב זוכה לגרש הרוח הטמאה רוח שטות כנ"ל, ועל-ידי-זה מטהר לבו כנ"ל. ואז זוכה לדבר דבורים חדשים בכל פעם שמתבודד, שהם בחינת רוח הקדש ממש כנ"ל]

תּוֹרָה קְנִיָּה

אם יתדבק עצמו לדברי התורה היוצאים מפי הצדיק, תמה אני איך אפשר אחר-כך לסבל ולחפץ חיי העולם הזה. וזהו (אבות פרק ד): 'כל הנחנה מדברי תורה נוטל חיו מן העולם'. והבן היטב.

תּוֹרָה קְנִיָּה

כמה בני אדם ספרו, שראו לפעמים אש בוער מרחוק, וקרבו לשם ולא היה כלום, וכן נתראה גם-כן לפעמים בדרך. וגם על הים לפעמים נתראה כך. וכבר נודע שזה בא מן האדים העולים מן הארץ. ויש אדים שיש להם כח של גפרית ועולים איזה אדים ונתקבצים זה עם זה, ומכה עליהם רוח קר מלמעלה

וְנוֹפְלִים לְמַטָּה וּמִתְחִילִין לְבַעַר לְפִי שְׁעָה, כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ כַּמָּה בְּנֵי אָדָם שְׁלִפְעָמִים נִבְעָר לְבוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִתְחִיל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְלֵאחֵר שְׁעָה נִתְבַּטַּל וְחוֹזֵר לְקַדְמוֹתוֹ, וְלִפְעָמִים נִמְשָׁךְ חֲצֵי יוֹם אִוּ אִיזָה יָמִים אִוּ אִיזָה שָׁבוּעוֹת, אֲךָ לֹא לְנִצַּח וְלֹא לְזִמָּן מְרַבָּה וְזֶה בָּא מִרְשָׁעִים, הֵינּוּ מִמָּה שֶׁהָרָשָׁעִים מְלֵאִים חֲרָטָה. וְאֵלּוֹ הַחֲרָטוֹת מִתְקַבְּצִים וּבָאִים לְאִיזָה אָדָם. וְכִפִּי מִסְפַּר הַחֲרָטוֹת הַבָּאִים לוֹ. כֵּן נִמְשָׁךְ הַזִּמָּן שְׁבוּעָר לְבוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כִּי מֵאֵלּוֹ הַחֲרָטוֹת נִבְעָר לְבוֹ פֶתְאֵם. אֲךָ לָאוּ כָּל אָדָם שׁוֹהַ בְּזָה, כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂאִינּוּ בָּא לוֹ הַתְּלַהֲבוֹת מֵאֵלּוֹ הַחֲרָטוֹת רַק מִמְּקוֹם אַחֵר.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"ג:

לב טהור - קנו

א העצות הקדושות היוצאות מהמאמר הזה בקצרה כְּבָר נְעִתְקוּ לְעֵיל בְּסִימָן כ"א עֵין שָׁם:

כל הנהגה מד"ת - קנו

א מי שמדבק עצמו באמת, לדברי תורה היוצאים מפי הצדיק, וְנִהְיָה מֵהֶם בְּאֵמֶת, בּוֹדֵאֵי אֵי אֶפְשָׁר לוֹ אַחֲר־כֵּךְ לְסַבֵּל וְלַחֲפִץ כָּלֵל חַיִּי הָעוֹלָם הַזֶּה:

כמה בני אדם סיפרו - קנח

א הָרָשָׁעִים מְלֵאִים חֲרָטָה, וְאֵלּוֹ הַחֲרָטוֹת מִתְקַבְּצִים וּבָאִים לְאִיזָה אָדָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִבְעָר לְבוֹ פֶתְאֵם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וּמִתְחִיל בְּעִבּוּדַת ה', וְכִפִּי מִסְפַּר הַחֲרָטוֹת הַבָּאִים לוֹ כֵּן נִמְשָׁךְ הַזִּמָּן שְׁבוּעָר לְבוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי יֵשׁ שְׁנִבְעָר לְבוֹ פֶתְאֵם וּמִתְחִיל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם וְתִכְף לְאַחֵר שְׁעָה נִתְבַּטַּל וְחוֹזֵר לְקַדְמוֹתוֹ,

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תד - צַמֵּר מְוֹהַרְנֵי תִצְיֵל "צַדִּיק צִנְיֵי מִקּוֹה שִׁדְיָה צַחַד מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" -
"חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנַחֵ" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

וְלִפְעָמִים נִמְשָׁךְ אִיזָה יָמִים אִו אִיזָה שְׁבוּעוֹת אֶךְ לֹא לְנִצָּח וְלֹא לְזִמָּן מְרַבָּה, וְכָל זֶה מִחֲמַת שְׁהַתְּעוֹרְרוֹת בָּא לֹו רַק מִבְּחִינַת הַחֲרָטוֹת הַנִּ"ל, אֶךְ יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׁאִין הַתְּלַהֲבוֹת שְׁלָהֶם בָּא לָהֶם מֵאֵלֹו הַחֲרָטוֹת רַק מִמְּקוֹם אַחֵר, כִּי לֹאוּ כָּל אָדָם שׁוֹה בְּזֹה:

סְדֵר יִצְיֵי מְוֹהַרְנֵי תִצְיֵי

יח וְהִנֵּה אֲנֹכִי עֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁחֲזַרְתִּי לְאִיתָנִי וְכֵן זִוְגָתִי וּבְנֵי שִׁיחִיו. אַחַר כֵּךְ אַחֵר פּוֹרִים נִסְעָתִי לְנַעֲמִירוֹב וְכֹנַנְתִּי הִיתָה לְהַתְּרָאוֹת פָּנִי עִם חֲבֵרֵי רַבִּי נִפְתָּלִי, כִּי יִדְעָתִי שְׁרַבְנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה כְּבָר נָסַע לְדֶרֶךְ נְסִיעָה הַנְּזַכָּרֵת לְעִיל כִּי חֲבֵרֵי רַבִּי נִפְתָּלִי הָיָה כּוֹתֵב לִי עַל הַפָּאָסֶט (דֶּרֶךְ הַדּוֹאָר) בְּכָל פַּעַם כָּל מָה שְׁעָבַר כָּאֵן אֶךְ נִסְעָתִי לְנַעֲמִירוֹב כִּדִּי לְדַבֵּר עִם חֲבֵרֵי רַבִּי נִפְתָּלִי לְשִׁמְעַ מִפִּיו חֲדָשׁוֹת שְׁזָכָה לְשִׁמְעַ בְּעֵתִים הַלְלוּ שְׁלֹא זָכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה וּבָאתִי לְנַעֲמִירוֹב וּמֵאֵת הַשֵּׁם הִיתָה שְׁנַתְּעַכְבָּתִי שָׁם עַד אַחֵר פָּסַח, וּבְתוֹךְ כֵּךְ שָׁמַעְתִּי מִרַבִּי נִפְתָּלִי נֵרוֹ יֵאִיר כִּמְהַ מַּעֲשִׂיּוֹת שְׁשָׁמַע מִפִּיו הַקָּדוֹשׁ שְׁלֹא נִכְתְּבוּ עֲדִין כִּי לֹא הָיָה מִי שְׁיִכְתְּבֵם וְאֲנִי שְׁמַעְתִּים מִפִּי חֲבֵרֵי הַנְּזַכָּר לְעִיל וְכַתְּבֵתִים עַל הַסֵּפֶר (אָבֵל שְׁאֵר הַמַּעֲשִׂיּוֹת שְׁמַעְתִּי מִפִּיו הַקָּדוֹשׁ שְׁלֹא רַבְנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרָכָה בְּעֶצְמוֹ) בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׁנָתַן בְּדַעְתִּי לְנַסַּע לְנַעֲמִירוֹב אֲזִ שְׁעַל יָדֵי זֶה הִצַּלְתִּי מַעֲשִׂיּוֹת אֵלֹו, שְׁאֵם לֹא בָאתִי אֲזִ לֹא הָיוּ נִכְתְּבִין כָּלֵל וְהָיוּ נִעְלָמִין מִן הָעוֹלָם וְעָתָה כְּבָר הִחִיו כִּמְהַ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעֲדִין הֵם מְחִיִּין נִפְשׁוֹת הַרַבָּה וְעֵתִידִין לְהַחִיּוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל וְכָל בָּאֵי עוֹלָם כְּשִׁיתְּנַלָּה אֲמַתֵּת קְדִישָׁת גְּדֻלָּתוֹ בְּעוֹלָם בְּמַהֲרָה בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֲשֶׁר עֲזַרְנִי עַד כַּה:

יט אַחֵר פָּסַח רָצִיתִי לְחַזֵּר לְקַהֲלֵת קְדֵשׁ מְאֵהֲלוֹב וְנִסְעָתִי מִקָּדָם לְקַהֲלֵת בְּרִסְלָב, וְדַבַּרְתִּי הַרַבָּה עַל לֵב הַנְּגִיד ר"מ דְּפָה שְׁהָיָה

מֵאַנְשֵׁי רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שִׁישְׁלַח מְעוֹת לְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה
לְקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ נְאוּוֹרֵיטִישׁ, כִּי הִגִּיעוּ מִמֶּנּוּ אֲגָרוֹת שֶׁהוּא צָרִיךְ
לְמְעוֹת עַל הוֹצָאוֹת, וְכֵן עָשָׂה ר"מ הַנְּזָכָר לְעִיל וְשִׁלַּח לוֹ בְּעֶרְךָ
עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֲדָמִים לְקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ נְאוּוֹרֵיטִישׁ כִּי כֵן צִוָּה רַבְּנֵנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה קֹדֶם נְסִיעָתוֹ מִבֵּיתוֹ שֶׁכְּשִׁירְצוֹ לְשִׁלַּח לוֹ מְעוֹת
יִשְׁלַחוּ לְקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ נְאוּוֹרֵיטִישׁ אַחַר כֵּךְ נְסִיעָתִי לְמֵאֵהֶלֶזֶב וְהִנֵּה
רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה בְּנְסִיעָתוֹ הַגְּדוֹלָה הַנְּזָכֶרֶת לְעִיל הָיָה
בְּקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ נְאוּוֹרֵיטִישׁ בְּיָמֵי הַפּוֹרִים, וְכִפִּי הַנִּרְאָה מִדַּעְתּוֹ הָיָה
שֶׁמִּשָּׁם יִסַּע לְמִרְחוֹק יוֹתֵר אֶךְ אַחַר כֵּךְ נִמְלֵךְ בְּדַעְתּוֹ וְחִזַּר מִשָּׁם
לְקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ אוֹסְטְרֵהָא, וּמֵאוֹסְטְרֵהָא שִׁלַּח הָעֲגָלָה שְׁלוֹ עִם
אַנְשֵׁים רַבֵּי שְׁמוּאֵל וְכוּ' לְפָנֶי קַהֲלֵת-קֹדֶשׁ בְּרִסְלָב כִּדִּי לְהַבִּיאַ
אֶשְׁתּוֹ לְשָׁם שֶׁתְּקַבֵּל רְפוּאוֹת אֲצֶל הַדְּאֶקְטֹר גְּאָרְדֵעַ כִּי הָיָה לָהּ
חוֹלָאֵת כְּבִד שֶׁמָּתָה בּוֹ וְרַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה נִשְׂאָר לְבָדוֹ בְּקַהֲלֵת-
קֹדֶשׁ אוֹסְטְרֵהָא רַק שֶׁשָּׁכְרוּ לוֹ אֶחָד לְזִמָּן לְשִׁמּוֹשׁוֹ עַד שִׁיַּחְזֹר רַבֵּי
שְׁמוּאֵל מִבְּרִסְלָב וּבָאת אֶשְׁתּוֹ הַרְבֵּנִית עִם רַבֵּי שְׁמוּאֵל הַנְּזָכָר
לְעִיל לְקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ אוֹסְטְרֵהָא עַל שַׁבַּת הַגְּדוֹל וְלֹא הוּטַב בְּעֵינֶיהָ
הַדּוֹקְטוֹר גְּאָרְדֵעַ וְאָמְרָה שֶׁטוֹב לְפָנֶיהָ לְהִתְרַפֵּא בְּזִסְלָב שִׁישׁ שָׁם
דוֹקְטוֹרִים גְּדוֹלִים וְגַם יֵשׁ לָהּ שָׁם בְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּהּ וְהִכְרַח רַבְּנֵנוּ
זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה לְנַסֵּעַ עִמָּהּ לְקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ זִסְלָב תִּכְרַף אַחַר שַׁבַּת,
וּבֹא לְזִסְלָב סָמוּךְ לְפֶסַח מְאֹד וְהִכְרַח לְשִׁכּוֹר שָׁם דִּירָה, וְלֹא הָיָה
שָׁם מִי שִׁישְׁמִשְׁנוּ כִּי-אִם רַבֵּי שְׁמוּאֵל הַנַּ"ל וְגַם כָּל עֶסְקֵי הַבֵּית,
הַכֹּל הָיָה מְטוֹל עַל רַבֵּי שְׁמוּאֵל הַנַּ"ל כִּי הִכְרַח לְשִׁכּוֹר הַבֵּית וּלְהַכִּין
מִצּוֹת וְכָל צָרְכֵי הַפֶּסַח הַכֹּל בְּיוֹם אֶחָד וְגִדְל הַיִּסּוּרִים וְהַטְּלֵטוּל
שֶׁהָיָה לָהֶם שָׁם אִי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר אַחַר זֶה נָתַן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלִב
אֶחָד מֵהַנְּגִידִים דְּקַהֲלֵת-קֹדֶשׁ זִסְלָב וְקַבֵּל אֶת רַבְּנֵנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ג'תו ע"גמ"ר מוה"ר צ"ח"ל "ע"ג מצוי מקוה ש"ד" מצד מצוי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ע"ג
ע"גמ"ר "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ע"ג

לְבֵיתוֹ עִם זִמְנָתוֹ וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ וּמָסַר כָּל בֵּיתוֹ לְפָנָיו בְּכָבוֹד גָּדוֹל
כִּי בְתַחֲלָה יָשְׁבוּ בְּבֵית יִשָּׁן וְשָׁבוֹר שְׁשָׁכְרוּ לָהֶם כִּי קֶדֶם פָּסַח לֹא
יָכְלוּ לְמַצֵּא דִירָה כָּרְאוּ וְהִכְרָחוּ גַם לְתִקּוּן הַגַּג קֶדֶם פָּסַח בְּעֵצִים
טָרְדָתָם שָׁבְאוּ פֶתְאֵם סָמוּךְ לְפָסַח בְּעִיר נְכָרִיָּה וּבְיָדָיו יְכוּלִים
לְהַבִּין קֶצֶת עֵצִים הַטְּלָטוּלִים וְהַיְסוּרִים שֶׁהָיָה לָהֶם אָז וְכָל כּוֹנְנָתוֹ
בְּעֵינָיו נִסְיָעָה זֹאת בַּיְסוּרִים וְטְלָטוּלִים כְּאַלְהָה עֲדִין לֹא נֹדַע כִּלְלִי:

סִדְרָה לְקוּטִי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

ט גַּם עֲצוּבוֹת מְזִיק מְאֹד לָזָה, וְנוֹתֵן כַּח לְאֵלוֹ הַבְּלוּלִים שֶׁיִּתְגַּבְּרוּ,
חֵם וְשָׁלוֹם. עַל־כֵּן צָרִיךְ לְבָלִי לְהַתְעַצֵּב מִזֶּה שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּלוּלִים אֵלָיו,
וְאַל יִתְיָרָא וַיִּפְחַד מֵהֶם כִּלְלִי, רַק יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מֵהֶם וְאַל יִסְתַּכַּל
עֲלֵיהֶם כִּלְלִי כַּנִּ"ל, וַיִּשְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל דְּרָכֵי הָעֲצוֹת הַמְּבֹאָרִים
בְּמִקּוֹמָם, וְעַל־יְדֵי־זֶה מִמִּילָא יִסְתַּלְקוּ; רַק לֹא יַעֲמִיד הַדְּבָר לְנִסְיוֹן
לְהַסְתַּכַּל בְּכָל פַּעַם לְאַחֲזָרְיוֹ אִם כִּבָּר נִסְתַּלְקוּ, רַק יִסִּיחַ דַּעְתּוֹ
מֵהֶם לְגַמְרֵי כַּנִּ"ל, וְהִבִּין! (ש"ס).

י מִחֻשְׁבוֹת טוֹבוֹת הֵם בְּחִינַת חַיּוֹת טְהוֹרוֹת, וּמִחֻשְׁבוֹת רָעוֹת הֵם
בְּחִינַת חַיּוֹת טְמֵאוֹת. וּמִלְחָמָה שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם בְּמַחֲוֹ בְּעֵינָיו
הַמִּחֻשְׁבוֹת, הוּא מִלְחָמָה מִפְּשׁ בֵּין הַחַיּוֹת טְהוֹרוֹת לְטְמֵאוֹת,
וּמַנִּיחִים בְּכוּנָה מְלִמְעָלָה שֶׁיִּנְצְחוּ זֶה עִם זֶה, כִּי יֵשׁ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ־
הוּא תַעֲנוּג גָּדוֹל כְּשֶׁהֵם מִנְצָחִים זֶה עִם זֶה, וְהָאָדָם מִתְגַּבֵּר עַל
הַחַיּוֹת טְמֵאוֹת וּמִנְצַח אוֹתָם (ש"ס ס" רלג).

יא הַכִּלְלִי, שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׂוּם אֶפֶן שֶׁיְהִי שְׁנֵי מִחֻשְׁבוֹת בְּיַחַד בְּפַעַם
אַחַד. עַל־כֵּן בְּקָל יְכוּלִין לְגַרֵּשׁ הַמִּחֻשְׁבוֹת רָעוֹת רַק בְּשֵׁב וְאַל
תַּעֲשֶׂה, דְּהֵינּוּ שְׂלֵא לְחֻשָׁב אוֹתָהּ הַמִּחֻשְׁבָּה, רַק לְחֻשָׁב אֵיזָה
מִחֻשְׁבָּה אַחֲרַת בְּתוֹרָה וְעִבּוּדָה, אוֹ אֶפְלוּ מִשְׂאֵל־וּמְתָן וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה,
שֶׁיִּמְשֹׁךְ מִחֻשְׁבָּתוֹ לְאֵיזָה מִחֻשְׁבָּה אַחֲרָת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִפְטוֹר

ממילא מהרהורים והמחשבה רעה שבאין עליו, כי אי אפשר שיהיו שני מחשבות ביחד בשום אופן. וכבר מבאר, שאין צריכין לנענע ראשו הנה והנה כדי לגרש המחשבות רעות, כי אין זה מועיל כלל, רק יחשב מחשבה אחרת כנ"ל, ואל יסתכל לאחריו כלל, וכנזכר לעיל (שם).

וכן המחשבה גבוהה מאד. ומי שרוצה לחשב מחשבות קדושות, לעלות לעולם המחשבה, אזי הוא צריך לשתק לגמרי, כי אפלו אם ידבר אזו דבור הגון, הוא מפסיד המחשבה. אך אפלו אם ישתק לגמרי, עדין יש בלבולים הרבה שמבלבלין המחשבה, ועל זה צריכין טהרת המחשבה, וזה זוכין על ידי ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים (שם סי' רלד, ועי' צדיק).

סדר ספורי מעשיות הימני:

והמקלך היה רואה כל זה והיה מתמיה עצמו, והבין שאין זה דבר ריק, רק שמראין לו איזה דבר (וכל השרים ראו שהמקלך מסתכל ומתמיה על זה) והתחיל לחשב בזה, מה זה ועל מה זה, ונתנמנם על הספר וחלם לו שהיה בידו אבן טוב, (שקורין דומיט), והיה מסתכל בו, והיו יוצאין ממנו גזמות אנשים, והשליך מידו הדומיט והדרך אצל המלכים שתולה על גביהם הפאטרעט [דמות דיוקן] שלו, ועל גבי הפאטרעט תולה הכתר, והיו אותן האנשים, היוצאין מן הדומיט, לוקחין את הפאטרעט וחתכו את ראשו, ואחר כך לקחו את הכתר והשליכו לתוך הרפיש (כל זה חלם לו), והיו אותן האנשים רצים אליו להרגו והרים עצמו דף מן הספר הנ"ל, שהיה שוכב עליו, והגן לפניו ולא יכלו לעשות לו מאומה והלכו ממנו, ואחר כך חזר הדף למקומו, ושוב היו רצים להרגו, וחזר והרים הדף כנ"ל, וכן היה כמה פעמים.

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תח ✧ צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵיךָ לְ"צִדִּיק צְדִיק מִקֻּוֹה שִׁדְךָ צִדְדֵי מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

וְהָיָה מִשְׁתוֹקֵק מְאֹד לְרֹאוֹת אֵיזָה דָּף שְׁמִינָן עָלָיו, מֵאֵיזָה נְמוּסִים
שֶׁל אֵיזָה אִמָּה כְּתוּב עָלָיו, וְהָיָה מִתְיָרָא לְהִסְתַּכֵּל, וְהִתְחִיל לְצַעֲקָ:
חֲבַל, חֲבַל וְשָׁמְעוּ כָּל הַשָּׁרִים שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים שָׁם, וְהָיוּ חֲפִצִּים
לְהַקִּיצוֹ, אֵךְ אֵין זֶה נְמוּס לְהַקִּיץ אֶת הַמֶּלֶךְ וְהָיוּ מְכִים סְבִיבוֹתָיו
כְּדֵי לְהַקִּיצוֹ, וְלֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ.

בְּתוֹךְ כֶּךָ בָּא אֱלֹהֵי הַר גְּבוּהָ וְשָׁאַל אוֹתוֹ: מָה אַתָּה צוֹעֵק כָּל־כֶּךָ,
שְׂזִיחַ זְמַן רַב שָׁאַנִּי יָשׁוּן, וְלֹא הִקִּיץ אוֹתִי כְּלוּם, שׁוּם דְּבָר, וְאַתָּה
הִקִּיצוֹת אוֹתִי? אָמַר לוֹ: וְלֹא אֶצְעֵק? שָׁהִם קָמִים עָלַי לְהַרְגֵנִי, רַק
שְׂזִיחַ הַדָּף מִיָּגוֹן עָלַי הַשֵּׁיב לוֹ הָהָר: אִם זֶה הַדָּף מִיָּגוֹן עָלַי, אֵין אַתָּה
צָרִיךְ לְהִתְיָרָא מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גַם עָלַי קָמִים הַרְבֵּה שׁוֹנְאִים, רַק
זֶה הַדָּף מִיָּגוֹן עָלַי בּוֹא וְאַרְאֶךָ.

סִדְרַת שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן שצו (א) שבו איש תחתיו מכאן שכל אדם יש לו ד' אמות
בכל מקום אפילו יצא חוץ לתחום ומודדים לכל אדם
באמה שלו ואם היה ננם באיבריו נותנים לו ארבע אמות בינוני'
של כל אדם שכל אחת מהן ששה טפחי': הגה ואלו ד' אמות מודדין
לו מרווחות והוא באמצען (טור) ויש אומרים דמותר להלך ארבע אמות לכל
צד אבל לטלטל אין לו רק ארבע אמות עם אלכסונון כמו שנתבאר לעיל
סימן שמ"ט (טור בשם הרז"ה והמגיד פי"ב בשם רשב"א): **(ב)** בכל מקום שקדש
היום עליו אם הוא מוקף לדירה אפילו אין בו עתה דיורין חשוב
כולו כד' אמות ואם אינו מוקף לדירה עד סאתים חשוב כולו כד'
אמו' ואפילו שבת בתל גבוה ובקמה קצורה ושבלים מקיפות
אותה חשיבי כארבע אמות עד סאתים:

סימן שצו (א) כל אדם יש לו אלפים אמה לכל רוח חוץ
מארבע אמותיו או מהמקום ששבת בו: **(ב)** קדש

עליו היום בבקעה ואינו יודע תחום שבת מהלך אלפים פסיעות (בינוניות) (טור) שהם תחום שבת: (ג) כשם שאין אדם רשאי להלך בשבת וביום טוב אלא אלפים אמה לכל רוח כך כליו ובהמתו אין יכול שום אדם להוליכם חוץ לאלפים אמה של בעליהם. ואם עירבו בעליהם לרוח אחת אין שום אדם יכול להוליכם לרוח האחרת אפילו פסיעה אחת במקום שאין הבעלים יכולים לילך: הגה ועיין לעיל סוף סימן ש"ה אם מותר למסור בהמה לעכו"ם במקום שיש לחוש שיוציאנה חוץ לתחום: (ד) המוסר בהמתו לבנו הרי הוא כרגלי האב: (ה) מסרה לרועה אפילו נתנה לו ביום טוב הרי היא כרגלי הרועה ואם מסרה לשני רועים הרי היא כרגלי בעליה מפני שלא קנה אחד מהם: (ו) שור של פטם כרגלי מי שלקחו לשחטו ביו"ט וכן אם שחטו בעליו ביום טוב ומכר בשרו כל אחד מהלוקחים מוליך מנתו למקום שהוא הולך: (ז) שור של רועה כרגלי אנשי אותה העיר: (ח) כלים המיוחדים לאחד מהאחים שבבית הרי הם כרגליו ושאינם מיוחדים אין יכולים להוליכם אלא למקום שכולם יכולים לילך: (ט) שנים ששאלו חלוק זה לילך בו שחרית וזה לילך בו ערבית לא יוליכו אלא למקום ששניהם יכולים לילך ואם עירב זה לסוף אלפים למזרח וזה לסוף אלפים למערב לא יזיזוהו ממקומו: (י) שנים שלקחו בהמה בשותפות ושחטוה ביום טוב אע"פ שלקח כל אחד מנתו הרי כל הבשר כרגלי שניהם אבל אם לקחו חבית של יין וחלקוה ביום טוב חלקו של כל אחד מהם כרגליו: (יא) השואל כלי מחבירו מערב יום טוב אפילו לא לקחו עד הלילה הרי הוא כרגלי השואל ואם שאלו ממנו ביום טוב אע"פ שדרכו לשאלו ממנו בכל יום טוב הרי הוא כרגלי המשאיל: (יב) האשה ששאלה מחברתה מים ומלח לעיסתה ותבלין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תי ג'מ'ר מ'והר'נ'ת ז'צ"ל "צ'ך צ'ני מ'קו'ה ש'ד'ך צ'חד מ'ס'פ'ר'י ר'ב'נ'ו י'ה'י'ה ת'י'קו'ן ר'כ'נ'י"
ג'מ'ר מ'והר'נ'ת ז'צ"ל "ח'ק נ'ת'ן ו'ל'א י'ע'ב'ו'ר" י'צ'א ל'או'ר ע'י ה'וצ'את "נ'צ'ח'ת'י ו'א'נ'צ'ח" ש'ע"י י'ש'יב'ת ת'י'קו'ן ה'מ'י'דו'ת

לקדירתה ביום טוב הרי העיסה ותבשיל כרגלי שתיהן: (יג) לקח מחבירו ביום טוב גחלת לא יוליכנה אלא כרגלי הנותן אבל אם הדליק נר או עץ משלהבת חבירו הרי הוא כרגלי זה שהדליק: (יד) בור של יחיד הרי הוא כרגלי בעליו ושל אותה העיר כרגלי אנשי אותה העיר ושל הפקר כרגלי הממלא: (טו) נהרות המושכים ומעינות הנובעים הרי הם כרגלי הממלא היו באים מחוץ לתחום לתוך התחום ממלאים מהם בשבת ואין צריך לומר ביום טוב: (טז) מילא מים מבור של הפקר לצורך חבירו הרי הם כרגלי הממלא:

סֵדֶר לְקוּטֵי תְּפִלּוֹת הַיּוֹמִינִי:

תתרצד: חום וְחַמֵּל עָלַי, חום וְחַמֵּל עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתָנוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל חום וְרַחֵם עָלֵינוּ, חום וְרַחֵם עַל בְּשִׁיתָנוּ וְכִלְמֵתָנוּ אֲשֶׁר אָנוּ נְבִזִים בְּעֵינֵי עֲצֵמָנוּ וְנִמְאָסִים מְאֹד עַד אֲשֶׁר קָשָׁה לָנוּ מְאֹד לְסַבֵּל אֶת עֲצֵמָנוּ עֲזִירָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וּפְדוּנוּ וּגְאֹלָנוּ עֲתָה לְמַעַן שְׁמֹךְ "שְׁמֹרָה נַפְשִׁי וְהִצִּילָנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בְךָ שִׁמְחַ נַפְשִׁי עֲבֹדְךָ כִּי אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אֲשָׂא תִשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּכִיֵּת" הוֹשִׁעַ ה' אֶת עַמְּךָ אֶת שְׂאֲרֵיִת יִשְׂרָאֵל, בְּכֹל פְּרָשֶׁת הָעֲבוּר יִהְיוּ כָּל צִרְכֵיהֶם לְפָנֶיךָ אֲפֹלוּ בְשַׁעָה שְׂאֲתָה מִתְמַלֵּא עֲלֵיהֶם עֲבָרָה בְּאִשָּׁה עֲבָרָה, יִהְיוּ כָּל צִרְכֵיהֶם לְפָנֶיךָ לְרַחֵם עֲלֵיהֶם מִהֲרָה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲשֵׂה רְצוֹנָךָ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְתֵן נַחַת רוּחַ לִירְאֶיךָ מִתְחַת וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה בְרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה שְׁמַע שְׁוֹעַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְעֲשֵׂה מְהֵרָה בְּקִשְׁתָּם בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, שְׁמַע צַעֲקַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְעֲשֵׂה מְהֵרָה בְּקִשְׁתָּם בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה צִרְכֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרַבִּים וְדַעְתָּם קִצְרָה, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ שֶׁתִּתֵּן לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּדֵי פְּרִנְסָתוֹ, וְלְכָל גְּוִיָּה

וְגוֹיָה דֵּי מַחְסוּרָה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה, "יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

תְּפִלָּה קַכָּג תתרכה: {מיוסד ע"פ תורה ק"פ} מי שמביאין לו מעות על פדיון יאמר תפלה זאת: יהי רצון מלפניך, שִׁימְתִּיקוּ הַדֵּינִין וְהַגְּבוּרֹת הַקְּשׁוֹת מֵעַל (פלוגי בן פלוגי) עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא חֲסָדִים גְּדוֹלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֶבֶת דִּין כָּלֵל, מְלַךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפָרֵנֵם וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה, רַחֵם עַל הַחוֹלָה (פלוגי בן פלוגי) וּפְדֵהוּ מִהָרָה מִכָּל הַצָּרוֹת וּמִכָּל מִינֵי חֲלָאִים וְיִסּוּרֵינָם וּמִכְּאוּבִים וּמִחַוּשִׁים, וְתִמְתִּיק וְתַבְטִיל כָּל הַדֵּינִים מֵעַלְיוֹ בְּזָכוֹת הַמַּעוֹת שֶׁנָּתַן לְיָדֵי עַל פְּדִיוֹן רַחֵם עָלֵינוּ וְיִהְיֶה נְחֻשָׁב הַמַּעוֹת שֶׁנָּתַן לְיָדֵי כְּאֵלוֹ הַגִּיעַ הַמַּעוֹת לְיָדֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשִׁים שִׁיּוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן, וְלַהֲמִתִּיק וְלַבְטִיל הַדֵּינִים עַל יְדֵי שְׁלוֹקָחִים בְּיָדֵם הַמַּעוֹת שָׁבוּ אַחִיזֹת הַדֵּינִים כִּי אֲנִי מוֹסֵר יָדֵי וְכָל כּוֹנֵת לְבִי וְדַעַתִּי עֲלֵיהֶם וְיִהְיֶה עֲשִׂיתִי כְּעֲשִׂיתָם וְיָדֵי כִּיָּדֵם וּפִי כְּפִיהֶם, וְהֵם יִכְוִנוּ בְּעֵדְנֵנוּ לְטוֹבָה לַעֲשׂוֹת פְּדִיוֹן כְּרָאוּי עַל יְדֵי הַמַּעוֹת הַזֶּה שֶׁבָּא לְיָדֵי וְיִמְתִּיקוּ וְיַבְטִילוּ כָּל הַדֵּינִים מֵעַל (פלוגי בן פלוגי) בְּשֶׁרֶשֶׁן הָעֲלִיּוֹן שֶׁבְּבִינָה עֲלָאָה וְיִהְיוּ נִמְתָּקִין הַדֵּינִים שֶׁבִּזְהָ הָעוֹלָם הָעֲשִׂיָה עַל יְדֵי הַשְּׁלֵשָׁה יָדִים שֶׁבִּיצִירָה שְׁעוֹלִים מ"ב שֶׁהֵם שֵׁם שֶׁל מ"ב שֶׁבְּרָאשֵׁי-תְבוֹת שֶׁל תְּפִלַּת רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה, שֶׁהוּא אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינָךְ תַּתִּיר צְרוּרָה קַבֵּל רַנַּת עַמְךָ, שֶׁגִּבְנוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוּדְךָ כְּבִבַּת שְׁמֵרָם בְּרַכְּם טַהֲרָם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלֵם חֶסֶד קְדוּשָׁה בְּרַב טוֹבָךְ נִהַל עֲדָתְךָ יַחֲיד גִּאָּה לְעַמְךָ פְּנִיָה זוֹכְרֵי קְדְשֶׁתְךָ שׁוֹעֲתָנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקוֹתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד וּבְעוֹלָם הַבְּרִיאָה יְהִיו נִמְתָּקִין הַדֵּינִין עַל יְדֵי הַשְּׁלֵשָׁה יָדִים

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תיב ◀ צמח מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ▶
◀ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ▶

שָׁהִם שְׁנֵי שִׁמּוֹת (אק"ק יק"ו) שְׁעוֹלִים מ"ב, וּבִאֲצִילוֹת יְהִיוּ נִמְתָּקִין
הַדִּינִין עַל יְדֵי שֵׁם הַיְי"ה פְּשׁוּט וּמְלֵא וּמְלֵא דְמְלֵא שְׁעוֹלָה מ"ב
אוֹתִיּוֹת:

תִּתְרַצוּ: אֲנִי רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל הַחֹלָה הַזֶּה (או עַל הָאִישׁ
הַזֶּה אִם הוּא בְּשָׂר רַחֵם רַחֲמָנָא לִיצְלוֹן) וְתַעֲזֹרֵר כָּל הַשְּׁלֵשָׁה יְדֵים
שְׁבִינָה עֲלָאָה שְׁבִכָּל הַשְּׁלֵשׁ עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה,
שָׁהִם יָד הַגְּדוֹלָה יָד הַחֲזָקָה יָד הַרַמָּה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְתִּיק וְתַבְטִיל
כָּל הַדִּינִים שְׁבִינָה הָעוֹלָם הַעֲשִׂיָה מֵעַל הַחֹלָה הַזֶּה וּמְכַל יִשְׂרָאֵל,
וְתִפְדֶּה אוֹתוֹ מִהֲרָה מְכַל הַצָּרוֹת וְכָל הַדִּינִים שֶׁגָּזְרוּ עָלָיו אֲפִלוּ אִם
הוּא אַחַר גְּזֵר דִּין וְתִשְׁלַח לוֹ מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם
רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף בְּתוֹךְ שָׂר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל וְתוֹרְנֵי
וְתַלְמִידֵי בְּכָל עֵת שִׁיבִיאוּ לִי מַעוֹת עַל פְּדִיוֹן, שְׂאֲזֻכָּה לִידַע וּלְכוּן
הָאֲמֶת כַּמָּה וְכַמָּה מַעוֹת צָרִיךְ הָאִישׁ הַזֶּה לָתֵן בְּשִׁבִיל פְּדִיוֹנוֹ כְּפִי
הַדִּינִים הַנְּאֻחָזִים בּוֹ גַם תִּרְחֵם עַל הַמְּבִיא הַפְּדִיוֹן שֶׁלֹּא יִהְיֶה קִמְצָן
וְיִתֵּן כְּפִי מַה שֶׁצָּרִיךְ לָתֵן בְּאִפְן שִׁיבִיאוּ מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים וְיִגְיִעוּ
וְיַעֲלוּ לְהַשְּׁלֵשָׁה יְדֵים הָעֲלִיוֹנִים הַקְּדוּשִׁים, וְיִהְיֶה נִמְתָּק בְּשָׂרְשָׁן
הָעֲלִיוֹן שְׁבִינָה עֲלָאָה כִּי גָלוּי וְיִדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂאִין אֶתִּי יוֹדַע עַד
מָה, אֵיךְ לְהַתְנַהֵג בְּזֶה רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים עַל הַדּוֹר הָעֲנִי הַזֶּה,
אֲשֶׁר אִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנּוֹ, רַחֵם עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל וְעַל הַחֹלָה הַזֶּה
וְתִמְתִּיק וְתַבְטִיל כָּל הַדִּינִים מֵעָלָיו וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְתִרְפְּאֵהוּ
מִהֲרָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְתַחֲלִימָהוּ וְתַחֲיֵהוּ וְתַשִּׁיבָהוּ לְאִיתָנוּ בְּקָרוֹב
וְתַעֲזֹרֵר לְבוֹ שִׁשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאֲמֶת מִהֲרָה, וְתִמְלֵא עָלָיו רַחֲמִים כִּי
אֶתָּה הוּא בְּעַל הַרְחָמִים, "פְּדֵה אֱלֻקִּים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו",
כִּי אִין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, כָּמוֹ שְׁכַתוֹב:
"יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל ה', כִּי עִם ה' תִּחְסַד וְתִרְבֶּה עִמּוֹ פְּדוּת, וְהוּא יִפְדֶּה"

סדר הַלְמוּד לְיוֹם י"ג אָבִיר

וְזָקָה נָתַן וְכֹל יַעֲבוֹר

ג' תיג (כ"ח לעומר)

אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו" אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן: